

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1293/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

ympäristön ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 614/2007 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionin ympäristö- ja ilmastopolitiikka sekä ympäristö- ja ilmastolainsäädäntö ovat parantaneet ympäristön tilaa huomattavasti. Ympäristöön ja ilmastoon liittyy kuitenkin edelleen suuria haasteita, jotka vaikuttavat merkittävällä tavalla unioniin, jos niihin ei vastata.

(2) Näiden ympäristö- ja ilmastohaasteiden laajuuden ja monitahoisuuden vuoksi niihin olisi vastattava ensisijaisesti unionin merkittävien rahoitusohjelmien avulla. Aiheesta "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" 29 päivänä kesäkuuta 2011 antamassaan tiedonannossa komissio tunnustaa ilmastomuutoksen olevan haaste ja toteaa aikovansa lisätä ilmastoon liittyvien määrärahojen osuutta unionin talousarviossa vähintään 20 prosenttiin niin, että varoja siirretään eri politiikanalojen määrärahoista. Tämän asetuksen olisi edistettävä kyseisen tavoitteen saavuttamista.

(3) Kyseisillä unionin rahoitusohjelmilla ei voida vastata kaikkiin ympäristöön ja ilmastotoimiin liittyviin erityistarpeisiin. Vaaditaan erityisiä lähestymistapoja, joilla puututaan siihen, että ympäristöä ja ilmastotoimia koskevat tavoitteet on otettu epäyhtenäisesti osaksi jäsenvaltioiden käytäntöjä, että jäsenvaltiot ovat panneet lainsäädäntöä täytäntöön epäyhtenäisellä ja riittämättömällä tavalla ja että poliittisia tavoitteita koskevan tiedon levittäminen ja niiden edistäminen on riittämätöntä. On asianmukaista toteuttaa jatkotoimia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 614/2007 ⁽⁴⁾ perustetulle ohjelmalle ja antaa uusi asetus. Siksi tällä asetuksella olisi perustettava ympäristön ja ilmastotoimien erityinen rahoitusohjelma, jäljempänä 'Life-ohjelma'. Jotta unionin rahoituksella olisi merkittävää vaikutusta, olisi kehitettävä Life-ohjelman ja muiden unionin rahoitusohjelmien välisiä synergiaetuja ja niiden keskinäistä täydentävyyttä.

(4) Luonnonvarat jakautuvat unionissa epätasaisesti, mutta niiden tuottamat hyödyt vaikuttavat koko unioniin. Unionin velvollisuus suojella luonnonvaroja edellyttää yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteiden yhdenmukaista soveltamista, mikä tarkoittaa sitä, että joihinkin unionin ympäristö- ja ilmasto-ongelmiin voidaan puuttua parhaiten alueellisesti tai paikallisesti. Life-ohjelmat ovat vuodesta 1992 lähtien lisänneet keskeisellä tavalla yhteisvastuuta ja vastuunjakoa suojehtaessa unionin yhteistä hyvää ympäristö- ja ilmastoalalla. Life-ohjelmalla olisi jatkossakin oltava yhtä keskeinen asema.

(5) Life-ohjelmalla ei voida ratkaista kaikkia ympäristö- ja ilmasto-ongelmia ohjelman ominaispiirteiden ja koon vuoksi. Sillä olisikin pyrittävä käynnistämään muutoksia politiikan valmistelussa ja täytäntöönpanossa tarjoamalla ja levittämällä ratkaisuja ja parhaita käytäntöjä ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi sekä edistämällä innovatiivisia ympäristöön ja ilmastomuutokseen liittyviä teknologioita. Life-ohjelmalla olisi tätä varten tuettava Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä ⁽⁵⁾ perustettua yleistä unionin ympäristöalan toimintaohjelmaa vuoteen 2020 – "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma).

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 61.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. joulukuuta 2013.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 614/2007, annettu 23 päivänä toukokuuta 2007, ympäristöalan rahoitusvälineestä (Life+) (EUVL L 149, 9.6.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös, annettu 20. marraskuuta 2013, yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020 – "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa".

- (6) Tässä asetuksessa vahvistetaan Life-ohjelman koko keston ajaksi nykyisin 3 456,655 miljoonan euron rahoituspuitteet, jotka ovat 0,318 prosenttia neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽¹⁾ mukaisesta maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärästä ja joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (7) Ehdokasmaiden sekä vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvien Länsi-Balkanin maiden samoin kuin niiden maiden, joihin sovelletaan Euroopan naapuruuspolitiikkaa, olisi Luxemburgissa joulukuussa 1997 ja Thessalonikissa kesäkuussa 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti voitava osallistua unionin ohjelmiin kyseisten maiden kanssa tehdyissä, asiaa koskevissa kahdenvälisissä tai monenvälisissä sopimuksissa vahvistetuin ehdoin.
- (8) Neuvoston päätöksen 2001/822/EY ⁽³⁾ (päättös merentakaisen alueiden assosiaatiosta) mukaisesti merentakaisesta maasta tai alueelta (MMA) kotoisin olevat henkilöt ja soveltuvin osin MMA:n asiaankuuluvat julkiset ja/tai yksityiset elimet ja laitokset voivat osallistua unionin ohjelmiin kulloinkin kyseessä olevan ohjelman sääntöjen ja tavoitteiden mukaisesti sekä siihen jäsenvaltioon sovellettavien järjestelyjen mukaisesti, jonka alaisuuteen MMA kuuluu.
- (9) Jotta unionissa tehtävät ympäristö- ja ilmastotoimiin liittyvät investoinnit olisivat tehokkaita, joitakin toimenpiteitä on toteutettava sen rajojen ulkopuolella. Kyseiset investoinnit eivät välttämättä saa aina rahoitusta unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä. Sellaisissa maissa, jotka eivät osallistu Life-ohjelmaan suoraan, olisi voitava toteuttaa toimenpiteitä, ja asianomaisiin maihin sijoitautuneiden oikeushenkilöiden olisi voitava osallistua Life-ohjelmasta rahoitettaviin toimiin poikkeustilanteissa, jos tässä asetuksessa säädetty tietyt edellytykset täyttyvät.
- (10) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava myös puitteet asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävälle yhteistyölle ja niiden tukemiselle, jotta voidaan vastata

sellaisiin ympäristö- ja ilmastopoliittisiin tarpeisiin, jotka eivät kuulu ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden soveltamisalaan, kuten tietyt tutkimukset.

- (11) Ympäristö- ja ilmastovaatimukset olisi sisällytettävä unionin politiikanaloihin ja toimiin. Siksi Life-ohjelman olisi täydennettävä unionin muita rahoitusohjelmia, joita ovat Euroopan aluekehitysrahasto ⁽⁴⁾, Euroopan sosiaalirahasto ⁽⁵⁾, koheesiorahasto ⁽⁶⁾, Euroopan maatalouden tukirahasto ⁽⁷⁾, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto ⁽⁸⁾, Euroopan meri- ja kalatalousrahasto sekä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma "Horisontti 2020" ⁽⁹⁾. Komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava tällainen täydentävyys kaikilla tasoilla. Täydentävyys olisi varmistettava unionissa käynnistämällä osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU)

N:o 1303/2013 (yhteisiä säännöksiä koskeva asetus) ⁽¹⁰⁾ perustettua yhteistä strategiakehystä Life-ohjelman ja yhteistyössä hallintoitujen unionin rahoitusohjelmien välinen jäsennelty yhteistyö erityisesti sellaisten toimien rahoituksen edistämiseksi, jotka täydentävät integroitua hankkeita tai tukevat Life-ohjelmassa kehitettyjen ratkaisujen, menetelmien ja lähestymistapojen käyttöä. Life-ohjelman olisi myös kannustettava hyödyntämään Horisontti 2020 -puiteohjelman ympäristö- ja ilmastoalaan liittyviä tutkimus- ja innovointituloksia. Tältä osin sen olisi tarjottava yhteisrahoitusmahdollisuuksia hankkeille, jotka tuottavat selviä ympäristö- ja ilmastohyötyjä, synergian varmistamiseksi Life-ohjelman ja Horisontti 2020

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan aluekehitysrahastoa ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 289).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 470).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 281).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Asetus (EY) N:o 1290/2005.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020" (2014–2020) perustamisesta ja päätöksen 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 104).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

⁽²⁾ EYVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisen maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("päättös merentakaisen alueiden assosiaatiosta") (EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1).

-puiteohjelman välillä. Päällekkäisen rahoituksen ehkäiseminen edellyttää koordinoitua. Komission olisi ryhdyttävä toimiin, jotta estetään päällekkäisyydet ja eri rahoitusvälineiden raportointivelvoitteista hankkeesta hyötyville tahoille aiheutuva hallinnollinen lisätaakka. Life-ohjelman integroitujen hankkeiden selkeyden ja käytännön toteutettavuuden varmistamiseksi mahdolliset yhteistyöjärjestelyt olisi vahvistettava varhaisessa vaiheessa. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä mainitsemaan tällaiset järjestelyt kumppanuussopimuksissaan, jotta varmistetaan, että integroitujen hankkeiden edut voidaan ottaa huomioon laadittaessa toimenpideohjelmia tai maaseudun kehittämisohjelmia.

- (12) Luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen ja tämän suuntauksen kääntäminen, resurssitehokkuuden parantaminen sekä ympäristöön ja terveyteen liittyvien huolenaiheiden käsittely ovat edelleen unionin keskeisiä haasteita. Näiden haasteiden vuoksi unionin on lisättävä ponnistelujaan löytää ratkaisuja ja parhaita käytäntöjä, jotka auttavat saavuttamaan 3 päivänä maaliskuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia", jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', asetetut tavoitteet. Lisäksi ympäristötavoitteiden saavuttaminen edellyttää hallinnon parantamista erityisesti tiedotustoimin ja ottamalla sidosryhmät mukaan. Siksi Ympäristö-alaohjelman toimenpiteillä olisi oltava kolme painopistealuetta: Ympäristö ja resurssitehokkuus, Luonto ja luonnon monimuotoisuus sekä Ympäristöhallinto ja -tieto. Life-ohjelmasta rahoitettavilla hankkeilla olisi voitava edistää useamman kuin yhden painopistealueen erityistavoitteita sekä useamman kuin yhden jäsenvaltion osallistumista.
- (13) Syyskuun 20 päivänä 2011 annetussa komission tiedonannossa "Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa" ehdotettiin välitavoitteita ja toimia, joita unionin saattaminen resurssitehokkaan ja kestävä kasvun tielle edellyttää. Siksi Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealueesta olisi tuettava unionin ympäristöpolitiikan tehokasta täytäntöönpanoa yksityisellä ja julkisella sektorilla, varsinkin edellä mainitun etenemissuunnitelman kattamilla ympäristöaloilla, helpottamalla uusien ratkaisujen ja parhaiden käytäntöjen kehittämistä ja jakamista. Tältä osin komission olisi varmistettava yhdenmukaisuus ja vältettävä päällekkäisyyttä Horisontti 2020 -puiteohjelman kanssa.
- (14) Aiheesta "Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020", jäljempänä 'luonnon monimuotoisuutta koskeva unionin strategia 2020', 3 päivänä toukokuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa on asetettu tavoitteet luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämiseksi ja tämän suuntauksen kääntämiselle. Näitä tavoitteita ovat muun muassa neuvoston direktiivin

92/43/ETY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ täysimääräinen täytäntöönpano sekä ekosysteemien ja niiden tarjoamien hyötyjen säilyttäminen ja palauttaminen. Life-ohjelman olisi edistettävä näiden tavoitteiden saavuttamista. Siksi Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueesta olisi keskityttävä direktiivillä 92/43/ETY perustetun Natura 2000 -verkoston toteuttamiseen ja hallintaan, erityisesti siltä osin kuin kyse on kyseisen direktiivin 8 artiklan pohjalta laaditusta hankkeiden toteutusjärjestyksen sisältävästä toimintasuunnitelmasta, luonnon monimuotoisuuteen ja direktiiveihin 92/43/ETY ja 2009/147/EY liittyvien parhaiden käytäntöjen kehittämiseen ja levittämiseen sekä laajempiin luonnon monimuotoisuutta koskeviin haasteisiin, jotka määritetään luonnon monimuotoisuutta koskevassa unionin strategiassa 2020.

- (15) Life-ohjelman panosta Natura 2000 -verkoston vuotuisiin rahoitustarpeisiin olisi tarkasteltava unionin muista rahastoista turvattujen luonnon monimuotoisuuteen liittyvien menojen yhteydessä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä Life-ohjelman integroituihin hankkeisiin koordinoituna rahoitusvälineenä Natura 2000 -verkostolle, kun otetaan huomioon niiden tuomat mahdollisuudet saada lisää rahoitusta ja lisätä unionin muiden rahastojen mahdollisuuksia hyödyntää määrärahoja luontoon ja luonnon monimuotoisuuteen liittyviin menoihin.
- (16) Metsät vaikuttavat merkittäväällä tavalla ympäristöön ja ilmastoon esimerkiksi luonnon monimuotoisuuden, veden, maaperän sekä ilmastomuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen kautta. Metsät ja maaperä auttavat säätelemään ilmastoa sitomalla hiilidioksidia (CO₂) ilmakehästä ja varastoimalla valtavia määriä hiiltä. Tämän vaikutuksen optimoimiseksi on tarjottava käyttöön asian kannalta merkityksellisiä ja yhteensopivia tietoja. Siksi tämän asetuksen olisi myös muodostettava kehys metsiä ja maaperää liittyvien ympäristö- ja ilmastotoimien välisen synergian tukemiselle, myös tällaisten toimien seurannan osalta. Muita aloja, joilla synergiaetuja voitaisiin lisätä, ovat vesipula, kuivuus ja tulvariskien hallinta.
- (17) Life-ohjelman resurssien käytön optimoimiseksi olisi vahvistettava synergiaa Ympäristö-alaohjelmaan kuuluvien, erityisesti luonnon monimuotoisuuden suojelemiseen liittyvien toimien sekä Ilmastotoimet-alaohjelmaan kuuluvien, ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumisesta koskevien toimien välillä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (18) Aiheesta "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050", jäljempänä 'etenemissuunnitelma vuoteen 2050', 15 päivänä joulukuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa tunnus-tettiin, että ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevien uusien lähestymistapojen testaaminen on jatkossakin välttämätöntä, jotta voidaan siirtyä vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaan talouteen. On myös varmistettava, että ilmastonmuutokseen sopeutuminen otetaan unionin monialaiseksi painopisteeksi. Lisäksi on erittäin tärkeää kehittää hallintoa ja lisätä tiedottamista, jotta saavutetaan rakentavia tuloksia ja varmistetaan sidosryhmien osallistuminen. Siksi Ilmastotoimet-alaohjelmasta olisi tuettava toimia kolmen painopistealueen edistämiseksi: Ilmastonmuutoksen hillitseminen, Ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja Ilmastohallinto ja -tieto. Life-ohjelmasta rahoitettavilla hankkeilla olisi voitava edistää useamman kuin yhden painopistealueen erityistavoitteita sekä useamman kuin yhden jäsenvaltion osallistumista.
- (19) Ilmastonmuutoksen hillitseminen -painopistealueen olisi edistettävä unionin ilmastopolitiikan ja -lainsäädännön valmistelua ja täytäntöönpanoa erityisesti siltä osin kuin kyse on kasvihuonekaasujen tarkkailusta ja raportoinnista, maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvistä politiikoista, luonnon hiilinielujen säilyttämisestä, päästökauppajärjestelmästä, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä pienentää kasvihuonekaasupäästöjä, hiilidioksidin talteenottoa ja varastoinnista, uusiutuvasta energiasta, energiatehokkuudesta, liikenteestä ja polttoaineista, otsonikerroksen suojelemisesta ja fluoratuista kaasuista. Hiilidioksidin talteenotto- ja varastointi-infrastruktuurin rakentamisen ei katsota kuuluvan Life-ohjelman soveltamisalaan, joten sitä ei tueta.
- (20) Ilmastonmuutoksen ensimmäiset vaikutukset, kuten äärimmäiset sääolot, jotka johtavat tulviin ja kuivuuteen, sekä lämpötilojen ja merenpinnan nousu, ovat jo nähtävissä Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Siksi Ilmastonmuutokseen sopeutuminen -painopistealueen olisi autettava väestöryhmiä, taloudenaloja ja alueita sopeutumaan tällaisiin vaikutuksiin erityisillä sopeutumistoimenpiteillä ja strategioilla, jotta voidaan turvata unionin parempi kestävyys. Tämän alan toimilla olisi täydennettävä toimia, jotka voivat saada tukea Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1313/2013/EU⁽¹⁾ perustetusta pelastuspalvelun rahoitusvälineestä. Suurten infrastruktuurihankkeiden rakentamisen ei katsota kuuluvan Life-ohjelman soveltamisalaan, joten sitä ei tueta.
- (21) Ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano liittyy erottamattomasti hallinnon parantamiseen, sidosryhmien osallistumisen lisäämiseen ja tiedon levittämiseen. Siksi kummankin alaohjelman hallintoa ja tietoa koskevilla painopistealueilla olisi tuettava yhteistyöfoorumien kehittämistä ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista lainsäädännön noudattamisen ja valvonnan tehostamiseksi, myös järjestämällä koulutusohjelmia tuomareita ja syyttäjiä varten, sekä hankittava yleisön ja sidosryhmien tuki unionin päätöksenteolle ympäristö- ja ilmastoalalla. Niillä olisi tuettava erityisesti parannuksia, jotka liittyvät unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevan tietopohjan ja sitä koskevien parhaiden käytäntöjen levittämiseen, tiedottamiseen, yleisön osallistumiseen, tiedonsaantiin ja oikeussuojan saatavuuteen ympäristöasioiden alalla.
- (22) Tämän asetuksen nojalla olisi tarjottava tukea Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾ mukaisesti. Life-ohjelmasta rahoitettavien hankkeiden olisi täytettävä tukikelpoisuus- ja myöntämisperusteet unionin varojen parhaan mahdollisen käytön turvaamiseksi ja unionin lisäarvon varmistamiseksi. Unionille saatavaa lisäarvoa arvioidessaan komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota painopistealueiden osalta hankkeiden toistettavuuteen ja siirrettävyyteen, niiden tulosten kestävyys ja vaikutuksiin painopistealueiden yleisten ja erityistavoitteiden saavuttamiseen sekä hankkeiden kautta täytäntöönpantuihin alakohtaisiin painopisteisiin. Hankkeita, joilla on monialaisia vaikutuksia, olisi edistettävä. Komission olisi myös edistettävä ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käyttöä ja kannustettava siihen erityisesti hankkeiden täytäntöönpanossa.
- (23) Jotta kaikkien sisämarkkinatoimijoiden toimintaedellytykset pidetään tasavertaisina ja vältetään kilpailun epäasianmukainen vääristyminen, Life-ohjelmasta tarjottavalla rahoituksella olisi tarvittaessa puututtava markkinahäiriöihin. Lisäksi jos rahoitus on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, se olisi suunniteltava valtiontukisääntöjen mukaisella tavalla, jotta vältetään markkinoiden vääristyminen, kuten yksityisen rahoituksen syrjäyttäminen, tehostomien markkinarakenteiden luominen tai tehostomien yritysten pitäminen toiminnassa, eikä sitä saa panna täytäntöön, ennen kuin komissio on hyväksynyt

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1313/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, unionin pelastuspalvelumekanismista (Katso tämän virallisen lehden sivu 924).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, paitsi jos se vastaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ nojalla hyväksytyn asetuksen vaatimuksia.

varmistettava unionin eri rahoituslähteiden välinen yhdenmukaisuus keskittymällä strategisesti ympäristö- ja ilmastoasioihin samalla, kun varmistetaan, että menettelyjä yksinkertaistetaan.

- (24) Jotta voidaan parantaa ympäristö- ja ilmastopolitiikan täytäntöönpanoa ja sisällyttää ympäristö- ja ilmastotavoitteet paremmin osaksi muita politiikanaloja, Life-ohjelmalla olisi tuettava hankkeita, joilla edistetään kokonaisvaltaisia lähestymistapoja ympäristö- ja ilmastoalan lainsäädännön ja politiikan täytäntöönpanoon. Tällaisten integroitujen hankkeiden olisi toimittava konkreettisina välineinä, joiden avulla tehostetaan ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sisällyttämistä osaksi unionin muita politiikanaloja ja unionin kokonaismenoja Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti. Niiden olisi tarjottava esimerkkejä hyvistä käytännöistä unionin ympäristö- ja ilmastopolitiikan tehokasta ja hyvin yhteensovittettua täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioissa ja alueilla. Ympäristö-alaohjelmassa integroiduissa hankkeissa olisi keskityttävä ensisijaisesti luonnon monimuotoisuutta koskevan unionin strategian 2020 täytäntöönpanoon kiinnittäen erityistä huomiota direktiivillä 92/43/EY perustetun Natura 2000 -verkon tehokkaaseen hoitoon ja vahvistamiseen panemalla täytäntöön kyseisen direktiivin 8 artiklan pohjalta laaditut hankkeiden toteutusjärjestyksen sisältävät toimintasuunnitelmat, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽²⁾ sekä jätteitä ja ilmaa koskevan lainsäädännön.
- (25) Integroitujen hankkeiden, joissa keskitytään määritettyihin aiheisiin, olisi muodostettava samalla mekanismeja, joilla pyritään useisiin tavoitteisiin (esimerkiksi saavuttamaan ympäristöhyötyjä ja kehittämään valmiuksia) ja joiden avulla voidaan saavuttaa tuloksia muilla politiikanaloilla, erityisesti meriympäristön osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽³⁾ tavoitteiden mukaisesti. Integroituja hankkeita voitaisiin suunnitella muillakin ympäristöön liittyvillä aloilla. Ilmastotoumet-alaohjelmassa näiden hankkeiden olisi koskettava erityisesti ilmastomuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista koskevia strategioita ja toimintasuunnitelmia.
- (26) Integroiduilla hankkeilla olisi tuettava vain tiettyjä erityistoimia ja -toimenpiteitä, kun taas muita toimia, jotka täydentävät hankkeeseen sisältyviä toimia, olisi rahoitettava muista unionin rahoitusohjelmista sekä kansallisista, alueellisista ja yksityisen sektorin varoista. Life-ohjelman rahoituksessa olisi hyödynnettävä synergiaetuja ja
- (27) Integroidut hankkeet, joissa keskitytään voimakkaasti unionin ympäristö- ja ilmastolainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanoon integroitujen toimintatapojen kautta, edellyttävät toimia kaikkialla unionissa ja kaikilla tämän asetuksen kohdealoilla. Näin ollen valintaprosessissa olisi maatiieteellisen tasapainon edistämiseksi otettava yhtenä osatekijänä huomioon jakautuminen, ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä, tarvittaessa Life-ohjelman teknisen tuen hankkeen avulla, valmistelevaan ja ehdottamaan ainakin yhtä integroitua hanketta ohjelmakauden aikana.
- (28) Koska integroitujen hankkeiden lähestymistapa on uusi, sidosryhmiä olisi tarvittaessa tuettava tarjoamalla teknistä tukea. Kaksivaiheisella hakumenettelyllä olisi kevennetävä hakuvaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa olisi osoitettava rahoitussuunnitelman avulla, mitä muita unionin, kansallisia tai yksityisiä rahoituslähteitä otetaan käyttöön ja missä määrin. Vasta toisessa vaiheessa olisi vaadittava vähintään yhden muun rahoituslähteen aiesopimus sen varmistamiseksi, että vaatimus lisärahoituslähteen käyttöönotosta täyttyy. Sopimuksen tekovaiheessa on otettava huomioon, minkä verran unionin muita varoja otetaan käyttöön.
- (29) Integroitujen hankkeiden onnistuminen riippuu tiivistä yhteistyöstä niiden kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä valtiosta riippumattomien toimijoiden välillä, joita Life-ohjelman tavoitteet koskevat. Siksi hankkeiden valmistelussa, toteutuksessa, arvioinnissa ja seurannassa olisi sovellettava päätösten avoimuuden ja julkisuuden periaatteita.
- (30) Ympäristö-alaohjelmaan sisältyvissä muissa kuin integroiduissa hankkeissa olisi yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteiden mukaisesti varmistettava varojen oikeasuhteinen jako kaikkien jäsenvaltioiden kesken ensimmäisen monivuotisen työohjelman keston ajaksi vahvistamalla ohjeelliset maakohtaiset määrärahat.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

(31) Jotta lisätään jäsenvaltioiden valmiuksia osallistua Life-ohjelmaan, kaikille jäsenvaltioille, jotka täyttävät tällä asetuksella vahvistetut asian kannalta merkitykselliset vaatimukset, olisi taattava rahoitus valmiuksien kehittämiss-hankkeisiin. Tällainen rahoitus olisi asetettava saataville sovitun valmiuksien kehittämisohjelman perusteella, jossa esitetään pääpiirteissään toimenpiteet ja tarvittavat varat.

- (32) Laadun olisi oltava Life-ohjelman hankkeiden arvioinnin ja sopimusten tekemisen tärkein peruste. Maantieteellistä tasapainoa edesauttavat osatekijät ovat luonteeltaan ohjeellisia eikä niitä olisi pidettävä takeena jäsenvaltiokohtaisista varoista tai määrärahoista.
- (33) Unioni on sopimuspuolena tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevassa Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksessa, jäljempänä 'Århusin yleissopimus'. Sen vuoksi olisi tuettava kansalaisjärjestöjen ja sellaisten voittoa tavoittelemattomien toimijoiden verkostojen työtä, jotka edistävät unionin yleisen edun mukaista tavoitetta, sillä ne tukevat tehokkaasti Århusin yleissopimuksen tavoitteita tuomalla esiin unionin kansalaisten huolenaiheita ja näkemyksiä politiikan valmistelun yhteydessä, edistävät politiikan täytäntöönpanoa ja tiedottavat ympäristö- ja ilmasto-ongelmista sekä poliittisista toimita, joilla niitä yritetään ratkaista. Life-ohjelmasta on taroituksenmukaista tukea monenlaisia kansalaisjärjestöjä ja voittoa tavoittelemattomien toimijoiden verkostoja, jotka edistävät unionin yleisen edun mukaista tavoitetta ja jotka toimivat pääasiassa ympäristö- ja/tai ilmastotoimien alalla, myöntämällä niille kilpailuun perustuvalla avoimella menettelyllä toiminta-avustuksia, joilla niitä autetaan osallistumaan tehokkaasti unionin politiikkaan, edistämään ja tehostamaan unionin ympäristö- ja ilmastotalan tavoitteiden täytäntöönpanoa ja tämän valvontaa sekä kehittämään ja vahvistamaan valmiuksiaan toimia entistä tehokkaampina kumppaneina.
- (34) Jotta komissio voisi hoitaa tehtävänsä ympäristö- ja ilmastopolitiikan valmistelussa ja toteuttamisessa, sen olisi Life-ohjelman varoja käyttämällä tuettava unionin ympäristö- ja ilmastotalan politiikan ja lainsäädännön alulle saattamista, täytäntöönpanoa ja valtavirtaistamista, palvelujen ja tavaroiden hankinnat mukaan luettuina. Tämän asetuksen nojalla tiedotustoimiin kohdennettujen varojen olisi myös katettava unionin poliittisia painopisteitä koskeva toimielinten tiedotustoiminta sekä unionin keskeisen ympäristö- ja ilmastolainsäädännön täytäntöönpanoa ja sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskeva tiedotus.
- (35) Markkinoilla tällä hetkellä vallitseva lainojen, pääoman ja riskipääoman kysynnän ja tarjonnan välinen ero jatkuu todennäköisesti talouskriisitilanteessa, minkä vuoksi on asianmukaista sallia rahoitusvälineiden käyttö sellaisten hankkeiden tukemiseen, jotka voivat tuottaa tuloja ympäristö- ja ilmastotalalla. Life-ohjelmasta tuetuilla rahoitusvälineillä olisi vastattava markkinoiden erityisiin tarpeisiin kustannustehokkaalla tavalla ohjelman tavoitteiden mukaisesti, eivätkä ne saisi syrjäyttää yksityistä rahoitusta. Rahoitusvälineitä olisi voitava yhdistää unionin talousarviosta, myös tämän asetuksen nojalla, rahoitettaviin avustuksiin.
- (36) Aiemmista Life-ohjelmista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että toimet on keskitettävä konkreettisiin ympäristö- ja ilmastopolitiisiin painopisteisiin ja toiminta-alueisiin. Näiden alakohtaisten painopisteiden luettelo ei saisi olla tyhjentävä, jotta hakijat voivat toimittaa myös muihin aloihin liittyviä ehdotuksia ja jotta voidaan ottaa mukaan uusia ideoita uusiin haasteisiin vastaamiseksi. Monivuotisten työohjelmien olisi myös oltava joustavia, jotta niillä voidaan saavuttaa Life-ohjelman tavoitteet, ja samalla niiden olisi turvattava alakohtaisia painopisteitä toteuttavien hankeaiheiden tarvittava vakuus, jotta mahdolliset hakijat voivat suunnitella, laatia ja toimittaa ehdotuksia. Ensimmäisen monivuotisen työohjelman olisi oltava voimassa neljä vuotta, ja sen jälkeen olisi käynnistettävä toinen työohjelma, jonka kesto on kolme vuotta. Kumpaankin työohjelmaan olisi sisällytettävä luettelo, joka ei saisi olla tyhjentävä, alakohtaisia painopisteitä toteuttavista hankeaiheista.
- (37) Aiemmista Life-ohjelmista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että Life-ohjelman kansallisilla yhteyspisteillä on tärkeä tehtävä etenkin hakijoiden ja tuensaajien tukemisessa ja siten ohjelman menestyksessä täytäntöönpanossa. Life-ohjelman kansallisten ja alueellisten yhteyspisteiden järjestelmän toimintaa olisi sen vuoksi jatkettava ja mahdollisuuksien mukaan vahvistettava erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa hankkeiden toteutusaste on alhainen, ja komission ja Life-ohjelman kansallisten yhteyspisteiden välistä sekä Life-ohjelman kansallisten ja alueellisten yhteyspisteiden keskinäistä yhteistyötä olisi tehostettava. Aiemmista Life-ohjelmista saadut kokemukset ovat myös osoittaneet, että on tärkeää varmistaa hankkeiden tulosten tehokas levittäminen ja verkottuminen, jotta lisätään Life-ohjelman vipuvaikutusta ja siitä unionille saatavaa lisäarvoa, erityisesti järjestämällä seminaareja, työpaikkoja ja muita toimia, joiden tavoitteena on vaihtaa kokemuksia, tietoja ja parhaita käytäntöjä unionissa. Komission olisi sen vuoksi jatkettava ja tehostettava kohdennettuja levittämistoimia, integroituihin hankkeisiin keskittävät toimet mukaan luettuina, erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa hankkeiden toteutusaste on alhainen, ja tiettyillä aloilla sekä helpotettava yhteistyötä ja kokemusten vaihtoa Life-ohjelman tuensaajien ja muiden kesken ja laajemmin. Komission olisi myös julkistettava edelleen säännöllisesti asianmukaisia välineitä ja tekniikkaa käyttäen Life-ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden luettelo, mukaan lukien lyhyt kuvaus tavoitteista ja saavutetuista tuloksista sekä yhteenveto myönnetyistä varoista.

- (38) Life-ohjelman yksinkertaistamiseksi sekä hakijoille ja tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi kiinteämääräisiä ja kertaluonteisia maksuja olisi käytettävä enemmän kyseenalaistamatta kuitenkaan arvonnäköveron ja pysyvien henkilöstökustannusten asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaista tukikelpoisuutta. Nykykäytännön mukaisesti julkisten organisaatioiden (koordinoivana tuensaajana ja/tai hankkeeseen osallistuvana tuensaajana) rahoitusosuuksien kokonaismäärän hankkeessa olisi oltava vähintään kaksi prosenttia suurempi kuin hankkeessa työskentelevän kansallisten hallintojen henkilöstön yhteenlasketut palkkakustannukset. Unionin varoja ei olisi käytettävä kansallisten talousarvioiden tukemiseen esimerkiksi arvonnäköverokustannusten kattamiseksi. Arvonnäköveron kattamiseen käytetyistä unionin varojen määristä on kuitenkin saatavilla vain vähän tietoja. Komission olisi sen vuoksi laadittava Life-ohjelman väli- ja jälkikäteisarviointeissa yleiskatsaus jäsenvaltiokohtaisista arvonnäköveropalautuksista, joita Life-ohjelman tuensaajat ovat pyytäneet loppumaksun suoritusvaiheessa.
- (39) Yhteisrahoituksen enimmäisosuus olisi asetettava tasolle, joka on tarpeen Life-ohjelman tehokkaan tukitason säilyttämiseksi.
- (40) Life-ohjelmaa ja sen alaohjelmia olisi seurattava ja arvioitava säännöllisesti vastaavien tulosindikaattoreiden pohjalta, jotta voidaan tehdä korjauksia, mukaan lukien tarpeelliseksi osoittautunut alakohtaisten painopisteiden tarkistaminen. Määriteltäessä tarkemmin tulosindikaattoreita ohjelmien ja hankkeiden arviointia varten komission olisi korostettava laadun seurantaa tulosindikaattorien sekä odotettujen tulosten ja vaikutusten pohjalta. Komission olisi myös ehdotettava menetelmää hankkeiden pitkän aikavälin onnistumisen mittaamiseksi erityisesti Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueessa. Jotta niistä yhteisistä hyödyistä, joita molemmat alaohjelmat voivat tuottaa ilmastotoimien ja luonnon monimuotoisuuden alalla, saataisiin näyttöä ja jotta menotasosta saataisiin tietoa, Life-ohjelman seurannassa olisi seurattava ilmastoon ja luonnon monimuotoisuuteen liittyviä menoja, siten kuin ne määritellään tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio". Tällaisen seurannan olisi perustuttava yksinkertaiseen menetelmään, jossa menot sijoitetaan johonkin seuraavista kolmesta luokasta: yksinomaan ilmastoon/luonnon monimuotoisuuteen liittyvät menot (100 prosenttia), pitkälti ilmastoon/luontoon monimuotoisuuteen liittyvät menot (40 prosenttia) ja ilmastoon/luonnon monimuotoisuuteen liittymättömät menot (0 prosenttia). Tämä menetelmä ei saisi estää tarkempien menetelmien käyttöä tarvittaessa.
- (41) Komission olisi jatkossakin vastattava Life-ohjelman hallinnoinnista, kun otetaan huomioon komission pitkä kokemus Life-ohjelman ja siihen liittyvien hankkeiden hallinnoinnista sekä Life-ohjelman tuensaajien myönteiset kokemukset ulkoisista valvontaryhmistä. Kaikkia Life-ohjelman ja siihen liittyvien hankkeiden hallintorakenteiden muutoksia olisi arvioitava ennalta kustannus-hyötyanalyysin avulla, ja olisi kiinnitettävä erityistä huomiota riittävään ja kattavaan asiantuntemukseen erityisesti Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueessa.
- (42) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuusien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai väärinkäytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin seuraamukset.
- (43) Unionin varojen käytön parhaan mahdollisen arvioinnin turvaamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat Ympäristö-alaohjelman alakohtaisiin painopisteisiin ja Ilmastotoimet-alaohjelman painopistealueisiin sovellettavia tulosindikaattoreita sekä liitteessä III vahvistettujen alakohtaisten painopisteiden muuttamista ja luonnon ja luonnon monimuotoisuuden suojelua tukeviin hankkeisiin osoitettuja avustuksia koskevien määrärahojen osuuden muuttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (44) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano monivuotisten työohjelmien hyväksymisen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (45) Jos ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) komitea ei anna lausuntoa ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi, asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti komission ei olisi hyväksyttävä ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi. Tähän menettelyyn turvautuminen olisi perusteltava muun muassa tarpeella arvioida varojen oikeasuhteista jakautumista integroitujen hankkeiden kesken ja etenkin enimmäismäärää, joka yksittäiselle integroidulle hankkeelle voidaan myöntää.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(46) Sen varmistamiseksi, että siirtyminen asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden ja Life-ohjelman välillä tapahtuu tehokkaasti, kyseisen asetuksen nojalla rahoitettavien toimien seuranta, tarkastuksia ja laadun arviointia on jatkettava sen voimassaolon päättymisen jälkeen.

(47) Life-ohjelman tuottama lisäarvo johtuu sen yksityiskoh-taisuudesta ja painopisteistä, minkä vuoksi sen toimenpi-teet vastaavat erityisen hyvin ympäristö- ja ilmastotarpei-ta. Resurssien ja osaamisen yhteen kokoamisen ansiosta Life-ohjelmalla voidaan edistää ympäristöpolitiikan täy-täntöönpanoa tehokkaammin kuin jäsenvaltioiden toi-miessa yksin. Ohjelma tarjoaa myös perustan parhaiden käytäntöjen ja tiedon kehittämiseksi ja vaihtamiseksi, lainsäädännön täytäntöönpanon parantamiseksi ja siihen liittyvien muutosten käynnistämiseksi ja jouduttamiseksi sekä valmiuksien kehittämiseksi, tuen tarjoamiseksi sii-hen, että yksityiset toimijat, erityisesti pk-yritykset, testa-avat pienessä mittakaavassa teknologiaa ja ratkaisuja, sekä sen mahdollistamiseksi, että jäsenvaltiot ja sidosryhmät voivat oppia toinen toisiltaan. Lisäksi Life-ohjelma luo unionin ja jäsenvaltioiden rahastojen välille synergiaetuja, auttaa samalla saamaan lisää yksityisen sektorin rahoitusta ja lisää näin unionin toimien johdonmukaisuutta ja edistää säännösten entistä yhtenäisempää täytäntöön-panoa.

(48) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat unionin ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön täytäntöönpanon ja valmistelun edistäminen, mukaan luettuna ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sisällyttäminen osaksi politiikanaloja, sekä hallinnon parantaminen, vaan ne voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavut-taa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopi-muksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteelli-suusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(49) Asetus (EY) N:o 614/2007 olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YMPÄRISTÖN JA ILMASTOTOIMIEN OHJELMA (LIFE)

1 artikla

Perustaminen

Perustetaan ympäristön ja ilmastotoimien ohjelma, jäljempänä 'Life-ohjelma', 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joutu-kuuta 2020 väliseksi ajaksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'pilottihankkeilla' hankkeita, joissa käytetään tekniikkaa tai menetelmää, jota ei ole käytetty tai testattu aikaisemmin tai muualla, jotka tuottavat mahdollisia ympäristö- tai ilmastoh-yötyjä vallitsevaan parhaaseen käytäntöön verrattuna ja joita voidaan myöhemmin hyödyntää laajemmin vastaavissa tilan-teissa;
- b) 'demonstrointihankkeilla' hankkeita, joissa otetaan käyttöön, testataan, arvioidaan ja levitetään toimia, menetelmiä tai me-nettelytapoja, jotka ovat uusia tai tuntemattomia hankkeen asiayhteydessä, kuten maantieteellisessä, ekologisessa tai so-sioekonomisessa asiayhteydessä, ja joita voitaisiin käyttää muualla vastaavissa olosuhteissa;
- c) 'parhaita käytäntöjä koskevilla hankkeilla' hankkeita, joissa käytetään tarkoituksenmukaisia, kustannustehokkaita ja vii-meisimmän tietämyksen mukaisia tekniikoita, menetelmiä ja menettelytapoja, joissa otetaan huomioon hankkeen erityi-nen asiayhteys;
- d) 'integroiduilla hankkeilla' hankkeita, joissa toteutetaan laajalla alueella, erityisesti alueellisesti, monella alueella, kansallisesti tai kansainvälisesti, unionin erityisessä ympäristö- tai ilmas-tolainsäädännössä edellytetyt, unionin muiden säädösten nojalla valmisteltuja tai jäsenvaltioiden viranomaisten valmis-telemia ympäristö- tai ilmastoalan suunnitelmia tai strategi-oita, etenkin luonnon, muun muassa Natura 2000 -verkos-ton hallinnoinnin, veden, jätehuollon, ilman sekä ilmaston-muutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen osa-alueilla siten, että varmistetaan sidosryhmien osallistuminen ja edis-tetään koordinoitua vähintään yhden muun asiaankuuluvan unionin, kansallisen tai yksityisen rahoituslähteen kanssa ja sen käyttöönottoa;
- e) 'teknisen tuen hankkeilla' hankkeita, joilla tarjotaan toiminta-avustusten kautta rahoitustukea, jonka avulla hakijat voivat valmistella integroituja hankkeita ja erityisesti varmistaa, että nämä hankkeet vastaavat Life-ohjelman ja 8 artiklan 3 koh-dassa tarkoitettujen rahastojen aikataulua sekä teknisiä ja rahoitukseen liittyviä vaatimuksia;
- f) 'valmiuksien kehittämishankkeilla' hankkeita, joilla tarjotaan toiminta-avustusten kautta rahoitustukea, jota tarvitaan jä-senvaltioiden, myös kansallisten ja alueellisten Life-yhteyspis-teiden, valmiuksien kehittämiseksi, jotta jäsenvaltiot voivat osallistua tehokkaammin Life-ohjelmaan;

- g) 'valmisteluhankkeilla' ensisijaisesti komission yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa yksilöimiä hankkeita, joilla tuetaan unionin ympäristö- tai ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön valmistelun ja täytäntöönpanon edellyttämiä erityistarpeita;
- h) 'tiedottamiseen, tietoisuuteen ja levittämiseen liittyvillä hankkeilla' hankkeita, joilla pyritään tukemaan viestintää, tietojen levittämistä ja tietoisuuden parantamista Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmissa.

3 artikla

Yleiset tavoitteet ja tulosindikaattorit

1. Life-ohjelman yleisenä tavoitteena on erityisesti
 - a) edistää siirtymistä kohti resurssitehokasta, vain vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa ja ilmastomuutoksen kestävää taloutta, ympäristön laadun suojelua ja parantamista sekä luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämistä ja tämän suuntauksen kääntämistä, mukaan lukien Natura 2000 -verkoston tukeminen ja ekosysteemien köyhtymisen torjuminen;
 - b) parantaa unionin ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön valmistelua, täytäntöönpanoa ja valvontaa sekä käynnistää ja edistää ympäristö- ja ilmastotavoitteiden valtavirtaistamista ja sisällyttämistä unionin muihin politiikanaloihin ja julkisen ja yksityisen sektorin käytäntöihin, myös lisäämällä niiden valmiuksia;
 - c) tukea paremmin ympäristö- ja ilmastohallintoa kaikilla tasoilla, myös kansalaisyhteiskunnan, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja paikallisten toimijoiden aktiivisemman osallistumisen kautta;
 - d) tukea seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman täytäntöönpanoa.

Näihin tavoitteisiin pyrkimällä Life-ohjelma edistää kestävä kehitystä ja Eurooppa 2020-strategian tavoitteiden saavuttamista sekä unionin ympäristö- ja ilmastoalan asiaa koskevia strategioita ja suunnitelmia.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistetut yleiset tavoitteet pyritään saavuttamaan seuraavien alaohjelmien avulla:

- a) Ympäristö-alaohjelma
- b) Ilmastotoimet-alaohjelma.

3. Life-ohjelman tuloksia arvioidaan käyttämällä erityisesti seuraavia indikaattoreita:

- a) ohjelman ansioksi luettavat, 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun yleiseen tavoitteeseen liittyvät ympäristöön ja

ilmastoon vaikuttavat parannukset. Kun kyse on tavoitteesta edistää luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämistä ja tämän suuntauksen kääntämistä, ohjelman ansioksi luettavia ympäristöön vaikuttavia parannuksia mitataan sen mukaan, miten suuri prosentuaalinen osa Natura 2000 -verkostosta on palautettu ennalleen tai saatettu asianmukaiseen hallintaan, ennalleen palautettujen ekosysteemien pinta-alan ja tyyppin mukaan sekä sellaisten luontotyyppien ja lajien määrän ja tyyppin mukaan, jotka on valittu toimien kohteeksi ja joiden suojelun taso on parantunut;

- b) unionin ympäristö- tai ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön mukaisten suunnitelmien, ohjelmien tai strategioiden täytäntöönpanemiseksi laadittujen tai toteutettujen toimenpiteiden määrä sekä toistettaviksi tai siirrettäviksi soveltuvien toimenpiteiden määrä, kun kyse on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista valmisteluun ja täytäntöönpanoon liittyvistä yleisistä tavoitteista;
- c) unionin muiden rahoitusohjelmien kanssa synergiaetuja tuottavien tai niissä valtavirtaistettujen taikka yksityisen tai julkisen sektorin käytäntöihin sisällytettyjen toimenpiteiden määrä, kun kyse on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista unionin politiikkoihin sisällyttämiseen ja valtavirtaistamiseen liittyvistä yleisistä tavoitteista;
- d) sellaisten toimenpiteiden määrä, joilla parannetaan hallintoa, tiedon levittämistä ja tietoisuutta ympäristö- ja ilmastoasioista, kun kyse on 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta yleisestä tavoitteesta.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 29 artiklan mukaisesti tulosindikaattoreiden tarkempaa määrittelyä varten, jotta niitä voidaan soveltaa 9 artiklassa tarkoitettuihin Ympäristö-alaohjelman painopistealueisiin ja liitteessä III tarkoitettuihin Ympäristö-alaohjelman alakohtaisiin painopisteisiin ja 13 artiklassa tarkoitettuihin Ilmastotoimet-alaohjelman painopistealueisiin.

4 artikla

Määrärahat

1. Rahoituspuutteet Life-ohjelman toteuttamiseksi kaudella 2014–2020 ovat nykyhinnoin 3 456 655 000 euroa, mikä on 0,318 prosenttia asetuksessa (EU) N:o 1311/2013 tarkoitetusta maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärästä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat rahoituskehysten rajoissa.

2. Määrärahat jaetaan alaohjelmien kesken seuraavasti:

- a) 2 592 491 250 euroa 1 kohdassa tarkoitetuista kokonaismäärärahoista osoitetaan Ympäristö-alaohjelmaan;

- b) 864 163 750 euroa 1 kohdassa tarkoitetuista kokonaismäärärahoista osoitetaan Ilmastotoimet-alaohjelmaan.

5 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen Life-ohjelmaan

Seuraavat maat voivat osallistua Life-ohjelmaan:

- a) Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) jäsenmaat, jotka ovat Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen sopimuspuolia;
- b) ehdokasmaat, mahdolliset ehdokasmaat ja unioniin liittyvät maat;
- c) Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat;
- d) maat, joista on tullut Euroopan ympäristökeskuksen jäseniä neuvoston asetuksen (EY) N:o 933/1999 ⁽¹⁾ mukaisesti.

Tällainen osallistuminen toteutetaan asianomaisissa kahdenvälisissä tai monenvälisissä sopimuksissa, joissa vahvistetaan näiden kolmansien maiden osallistumista koskevat yleiset periaatteet, määrättyjen ehtojen mukaisesti.

6 artikla

Unionin ulkopuolella tai merentakaisissa maissa ja merentakaisilla alueilla toteutettavat toimet

1. Life-ohjelmasta voidaan rahoittaa toimia unionin ulkopuolella ja merentakaisissa maissa ja merentakaisilla alueilla (MMA) päätöksen 2001/822/EY (päättös merentakaisen alueiden assosiaatiosta) mukaisesti, jos kyseiset toimet ovat tarpeen unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi, ja sellaisilla jäsenvaltioiden alueilla toteutettujen toimien tehokkuuden varmistamiseksi, joihin sovelletaan perussopimuksia, sanotun rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2. Unionin ulkopuolelle sijoittautunut oikeushenkilö voi osallistua 18 artiklassa tarkoitettuihin hankkeisiin, jos hanketta koordinoiva tuensaaja on sijoittautunut unioniin ja unionin ulkopuolella toteutettava toimi täyttää tämän artiklan 1 kohdan vaatimukset.

7 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

Life-ohjelman täytäntönnäpön aikana voidaan tehdä yhteistyötä asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen sekä niiden toimielinten ja elinten kanssa, jos se on tarpeen 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 933/1999, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, Euroopan ympäristökeskuksen sekä ympäristöä koskevan Euroopan tieto- ja seurantaverkoston perustamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1210/90 muuttamisesta (EYVL L 117, 5.5.1999, s. 1).

8 artikla

Täydentävyys

1. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että Life-ohjelmasta myönnettävä tuki on yhdenmukainen unionin politiikkojen ja painopisteiden kanssa ja täydentää unionin muita rahoitusvälineitä ja että toteutetaan yksinkertaistamistoimenpiteitä.

2. Life-ohjelmasta rahoitettujen toimien on oltava unionin ja kansallisen lainsäädännön, myös unionin valtiontukisääntöjen, mukaisia. Erityisesti jos Life-ohjelman rahoitus on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle eikä sitä saa panna täytäntöön, ennen kuin komissio on hyväksynyt sen mainitun sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, paitsi jos se täyttää asetuksen (EY) N:o 994/98 2 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan nojalla hyväksytyn asetuksen vaatimukset.

3. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat vastuualueidensa rajoissa Life-ohjelman ja Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston, koheesiorahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan meri- ja kalastusrahaston välisen koordinoinnin synergiaetujen luomiseksi, erityisesti kun kyse on integroiduista hankkeista, ja Life-ohjelman yhteydessä kehitettyjen ratkaisujen, menetelmien ja lähestymistapojen käytön tukemiseksi. Tällainen koordinointi on toteutettava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen ja yhteisen strategisen viitekehityksen puitteissa ja kumppanuussopimuksissa vahvistettujen mekanismien mukaisesti kyseisessä asetuksessa edellytetyllä tavalla.

4. Komissio myös varmistaa yhdenmukaisuuden ja synergiaedut ja välttää päällekkäisyyttä Life-ohjelman ja unionin muiden politiikkojen ja rahoitusvälineiden välillä, erityisesti Horisontti 2020 -puiteohjelman ja unionin ulkoiseen toimintaan sisältyvien politiikkojen ja välineiden välillä.

II OSASTO

ALAOHJELMAT

1 LUKU

Ympäristö-alaohjelma

9 artikla

Ympäristö-alaohjelman painopistealueet

1. Ympäristö-alaohjelmassa on kolme painopistealuetta:

- a) Ympäristö ja resurssitehokkuus

b) Luonto ja luonnon monimuotoisuus

c) Ympäristöhallinto ja -tieto.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut painopistealueet sisältävät liitteessä III vahvistetut alakohtaiset painopisteet.

Siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa delegoituja säädöksiä 29 artiklan mukaisesti liitteessä III vahvistettujen alakohtaisten painopisteiden lisäämiseksi, poistamiseksi tai muuttamiseksi seuraavin perustein:

a) seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa vahvistetut painopisteet;

b) kullekin 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitetulle painopistealueelle vahvistetut erityistavoitteet;

c) 24 artiklassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman täytäntöönpanosta saadut kokemukset;

d) integroitujen hankkeiden täytäntöönpanosta saadut kokemukset;

e) 23 päivänä joulukuuta 2013 jälkeen hyväksytystä unionin uudesta ympäristölainsäädännöstä johtuvat painopisteet; tai

f) unionin nykyisen ympäristölainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanosta saadut kokemukset.

Komissio tarkastelee uudelleen ja tarvittaessa muuttaa liitteessä III vahvistettuja alakohtaisia painopisteitä viimeistään 27 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun Life-ohjelman väliarvioinnin yhteydessä.

3. Ympäristö-alaohjelmassa toiminta-avustuksilla tuettuihin hankkeisiin kohdennetuista talousarviomäärärahoista vähintään 55 prosenttia osoitetaan hankkeisiin, joilla tuetaan luonnon ja luonnon monimuotoisuuden suojelua.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 29 artiklan mukaisesti tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun osuuden lisäämiseksi enintään 10 prosentilla edellyttäen, että Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueeseen kuuluvissa ja laatua koskevat vähimmäisvaatimukset täyttävissä ehdotuksissa kahtena peräkkäisenä vuotena pyydettyjen varojen kokonaismäärä on yli 20 prosenttia suurempi kuin kyseisiä vuosia edeltävillä kahdella vuodelle laskettu vastaava määrä.

10 artikla

Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealueen erityistavoitteet

Ympäristö-alaohjelman Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

a) kehittää, testata ja esitellä ympäristöhaasteita varten sellaisia menettelytapoja tai hallintotapoja, parhaita käytäntöjä ja

ratkaisuja, mukaan lukien innovatiivisten teknologioiden kehittäminen ja esitteleminen, jotka soveltuvat toistettaviksi, siirrettäviksi tai valtavirtaistettaviksi, ottaen myös huomioon ympäristön ja terveyden välisen yhteyden, ja jotka tukevat resurssitehokkuuteen liittyvää politiikkaa ja lainsäädäntöä, myös etenemissuunnitelmaa kohti resurssitehokasta Eurooppaa;

b) tukea unionin ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön mukaisen suunnitelmien ja ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien integroitujen lähestymistapojen soveltamista, kehittämistä, testaamista ja esittelyä erityisesti veden, jätteen ja ilman osa-alueilla;

c) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan valmisteltaessa, pantaessa täytäntöön, arvioitaessa ja seurattaessa unionin ympäristöpolitiikkaa ja -lainsäädäntöä sekä arvioitaessa ja seurattaessa osatekijöitä, painetekijöitä ja reaktioita, jotka vaikuttavat ympäristöön unionissa ja sen ulkopuolella.

11 artikla

Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueen erityistavoitteet

Ympäristö-alaohjelman Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

a) edistää luontoa ja luonnon monimuotoisuutta koskevan unionin politiikan ja -lainsäädännön, kuten luonnon monimuotoisuutta koskevan unionin strategian 2020, direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/EY, kehittämistä ja täytäntöönpanoa erityisesti soveltamalla, kehittämällä, testaamalla ja esittelemällä lähestymistapoja, parhaita käytäntöjä ja ratkaisuja;

b) tukea direktiivin 92/43/ETY 3 artiklan nojalla perustetun Natura 2000 -verkoston jatkokehitystä, toteuttamista ja hoitoa ja mainitun direktiivin 8 artiklan perusteella laadittujen hankkeiden toteuttamisjärjestyksen sisältävien toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevien integroitujen hankkeiden soveltamista, kehittämistä, testaamista ja esittelyä;

c) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan valmisteltaessa, pantaessa täytäntöön, arvioitaessa ja seurattaessa luontoa ja luonnon monimuotoisuutta koskevaa unionin politiikkaa ja -lainsäädäntöä sekä arvioitaessa ja seurattaessa osatekijöitä, painetekijöitä ja reaktioita, jotka vaikuttavat luontoon ja luonnon monimuotoisuuteen unionissa ja sen ulkopuolella.

12 artikla

Ympäristöhallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteet

Ympäristö-alaohjelman Ympäristöhallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää tietoisuutta ympäristöasioista ja muun muassa hankkia yleisön ja sidosryhmien tuki unionin päätöksenteolle ympäristöalalla sekä edistää kestävästä kehitystä koskevan tiedon jakamista ja uusia kestäviä kulutustottumuksia;
- b) tukea tiedottamista, tiedonhallintaa ja tiedonlevitystä ympäristöalalla ja edistää onnistuneita ympäristöratkaisuja ja -käytäntöjä koskevan tiedon jakamista, myös kehittämällä sidosryhmien välisiä yhteistyöjärjestelmiä ja koulutusta;
- c) tehostaa unionin ympäristölainsäädännön noudattamista ja sen valvontaa erityisesti edistämällä parhaiden käytäntöjen ja poliittisten lähestymistapojen kehittämistä ja levittämistä;
- d) edistää ympäristöhallinnon kehittämistä lisäämällä sidosryhmien, myös valtiosta riippumattomien järjestöjen, osallistumista politiikkaa koskeviin kuulemisiin ja politiikan toteuttamiseen.

2 LUKU

Ilmastotoimet-alaohjelma

13 artikla

Ilmastotoimet-alaohjelman painopistealueet

Ilmastotoimet-alaohjelmassa on kolme painopistealuetta:

- a) Ilmastomuutoksen hillitseminen
- b) Ilmastomuutokseen sopeutuminen
- c) Ilmastohallinto ja -tieto.

14 artikla

Ilmastomuutoksen hillitseminen -painopistealueen erityistavoitteet

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi Ilmastomuutoksen hillitseminen -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevan unionin politiikan ja lainsäädännön täytäntöönpanoa ja kehittämistä, myös sen valtavirtaistamista eri politiikanaloilla, erityisesti kehittämällä, testaamalla ja esittelemällä ilmastomuutoksen hillitsemiseen liittyviä menettelytapoja tai hallintotapoja, parhaita käytäntöjä ja ratkaisuja;
- b) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan kehitettäessä, arvioitaessa, seurattaessa ja toteutettaessa tehokkaita ilmastomuutoksen

hillitsemistoimia ja -toimenpiteitä, sekä parantaa valmiuksia soveltaa tätä tietoa käytännössä;

- c) edistää integroitujen lähestymistapojen, kuten ilmastomuutoksen hillitsemisstrategioihin ja -toimintasuunnitelmiin liittyvien lähestymistapojen, kehittämistä ja täytäntöönpanoa paikallisesti, alueellisesti tai kansallisesti;
- d) edistää toistettaviksi, siirrettäviksi tai valtavirtaistettaviksi soveltuvien, ilmastomuutoksen hillitsemiseen tähtäävien innovatiivisten tekniikoiden, järjestelmien, menetelmien ja välineiden kehittämistä ja esittelyä.

15 artikla

Ilmastomuutokseen sopeutuminen -painopistealueen erityistavoitteet

Ilmastomuutokseen sopeutuminen -painopistealueella pyritään tukemaan toimia, joilla parannetaan kykyä sietää ilmastomuutoksen vaikutuksia, ja sen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää ilmastomuutokseen sopeutumista koskevan unionin politiikan valmistelua ja täytäntöönpanoa, myös sen valtavirtaistamista eri politiikanaloilla, erityisesti kehittämällä, testaamalla ja esittelemällä ilmastomuutokseen sopeutumiseen liittyviä menettelytapoja tai hallintotapoja, parhaita käytäntöjä ja ratkaisuja, tarvittaessa myös ekosysteemiperusteisia lähestymistapoja;
- b) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan kehitettäessä, arvioitaessa, seurattaessa ja toteutettaessa tehokkaita toimia ja toimenpiteitä ilmastomuutokseen sopeutumiseksi, asettaen tarvittaessa etusijalle ekosysteemiperusteisia lähestymistapoja soveltavat toimet ja toimenpiteet, sekä parantaa valmiuksia soveltaa tätä tietoa käytännössä;
- c) edistää integroitujen lähestymistapojen, kuten ilmastomuutokseen sopeutumista koskeviin strategioihin ja toimintasuunnitelmiin liittyvien lähestymistapojen, kehittämistä ja täytäntöönpanoa paikallisesti, alueellisesti tai kansallisesti, asettaen tarvittaessa etusijalle ekosysteemiperusteiset lähestymistavat;
- d) edistää toistettaviksi, siirrettäviksi tai valtavirtaistettaviksi soveltuvien, ilmastomuutokseen sopeutumiseen tarkoitettujen innovatiivisten tekniikoiden, järjestelmien, menetelmien ja välineiden kehittämistä ja esittelyä.

16 artikla

Ilmastohallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteet

Ilmastohallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää tietoisuutta ilmastoasioista, myös hankkimalla yleisön ja sidosryhmien tuki unionin päätöksenteolle ilmastoalalla, ja edistää kestävästä kehitystä koskevan tiedon jakamista;

- b) tukea tiedottamista, tiedonhallintaa ja tiedonlevitystä ilmastoalalla ja edistää onnistuneita ilmastoratkaisuja ja -käytäntöjä koskevan tiedon jakamista, myös kehittämällä sidosryhmien välisiä yhteistyöjärjestelmiä ja koulutusta;
- c) tehostaa unionin ilmastolainsäädännön noudattamista ja sen valvontaa erityisesti edistämällä parhaiden käytäntöjen ja poliittisten lähestymistapojen kehittämistä ja levittämistä;
- d) edistää ilmastohallinnon kehittämistä lisäämällä sidosryhmiä, myös valtiosta riippumattomien järjestöjen, osallistumista politiikkaa koskeviin kuulemisiin ja politiikan toteuttamiseen.

III OSASTO

YHTEISET TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Rahoitus

17 artikla

Rahoitustyypit

1. Unionin rahoitus voidaan toteuttaa seuraavissa oikeudellisissa muodoissa:

- a) avustukset;
- b) julkiset hankintasopimukset;
- c) rahoitusvälineisiin maksettavat rahoitusosuudet asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja erityisesti sen 139 ja 140 artiklassa vahvistettujen, rahoitusvälineitä koskevien säännösten sekä erityisissä unionin säädöksissä vahvistettujen toiminnallisten vaatimusten mukaisesti;
- d) kaikki muut 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliset toimenpiteet.

2. Komissio panee tämän asetuksen täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

3. Tämän asetuksen mukainen rahoitus, joka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, pannaan täytäntöön asiaankuuluvien unionin valtioneuvostojen mukaisella tavalla.

4. Life-ohjelman talousarviomäärärahoista vähintään 81 prosenttia osoitetaan hankkeisiin, joita tuetaan toiminta-avustuksilla tai tarvittaessa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä.

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettua ennakoarvioinnin jälkeen komissio voi sisällyttää nämä rahoitusvälineet osaksi 24 artiklassa tarkoitettua monivuotista työohjelmaa.

5. Enintään 30 prosenttia toiminta-avustuksiin 4 kohdan mukaisesti osoitetuista talousarviomäärärahoista voidaan osoittaa integroituihin hankkeisiin. Enimmäisprosenttiosuutta arvioidaan uudelleen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettun Life-ohjelman väliarvioinnin yhteydessä ja annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

18 artikla

Hankkeet

Toiminta-avustuksilla voidaan rahoittaa seuraavia hankkeita:

- a) pilottihankkeet
- b) demonstrointihankkeet
- c) parhaita käytäntöjä koskevat hankkeet
- d) integroidut hankkeet
- e) teknisen tuen hankkeet
- f) valmiuksien kehittämishankkeet
- g) valmisteluhankkeet
- h) tiedotushankkeet, tietoisuuden lisäämiseen tähtäävät hankkeet ja tiedonlevityshankkeet
- i) kaikki muut 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliset hankkeet.

19 artikla

Tukikelpoisuus- ja myöntämisperusteet ja hankkeiden valinta

1. Edellä 18 artiklassa tarkoitettujen hankkeiden on täytettävä 2 artiklassa vahvistettuihin määritelmiin perustuvat tukikelpoisuusvaatimukset ja seuraavat myöntämisperusteet:

- a) niiden on oltava unionin edun mukaisia siten, että ne edistävät merkittävästi jonkin 3 artiklassa vahvistettun Life-ohjelman yleisen tavoitteen saavuttamista sekä 9 artiklassa lueteltujen painopistealueiden erityistavoitteiden, liitteessä III vahvistettujen alakohtaisten painopisteiden tai 13 artiklassa lueteltujen painopistealueiden erityistavoitteiden saavuttamista;
- b) niiden lähestymistavan on oltava kustannustehokas, ja niiden on oltava teknisesti ja taloudellisesti johdonmukaisia; ja
- c) niiden täytäntöönpanoehdotuksen on oltava hyvin perusteltu.

2. Hankkeille myönnettävän rahoituksen edellytyksenä on, että hankkeet täyttävät laatua koskevat vähimmäisvaatimukset asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

3. Tiettyyn painopistealueeseen kuuluvat Life-ohjelmasta rahoitetut hankkeet eivät saa haitata ympäristö- tai ilmastotavoitteiden saavuttamista toisessa painopistealueessa, ja niiden on mahdollisuuksien mukaan edistettävä eri tavoitteiden välisiä synergiaetuja sekä ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käyttöä.

4. Komissio varmistaa integroitujen hankkeiden maantieteellisen tasapainon osoittamalla ohjeellisesti vähintään kolme integroitua hanketta kullekin jäsenvaltiolle ja varmistaa, että niihin sisältyy ainakin yksi integroitu hanke Ympäristö-alaohjelmasta ja ainakin yksin integroitu hanke Ilmastotoimet-alaohjelmasta 1 artiklassa tarkoitetun Life-ohjelmakauden ajan.

Integroidut hankkeet jaetaan siten, että 24 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistetut tavoitteet täyttyvät kunkin 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetun osa-alueen osalta.

Jotta voidaan arvioida 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettua unionin, kansallisen tai yksityisen rahoituslähteen käyttöä koskevan säännöksen noudattamista, integroituja hankkeita koskeviin ehdotuksiin on liitettävä

a) hakuprosessin ensimmäisessä vaiheessa rahoitussuunnitelma; ja

b) hakuprosessin toisessa vaiheessa ainakin yksi aiesopimus, josta käy ilmi, missä määrin muita asiaankuuluvia unionin, kansallisia tai yksityisiä rahoituslähteitä on tarkoitus hyödyntää, ja yksilöidään tällaiset rahoituslähteet.

5. Komissio varmistaa Ympäristö-alaohjelmassa esitettyjen muiden kuin integroitujen hankkeiden maantieteellisen tasapainon ensimmäisen monivuotisen työohjelman keston ajan jakamalla varat suhteellisesti kaikkien jäsenvaltioiden kesken noudattaen ohjeellisia maakohtaisia määrärahoja, jotka on vahvistettu liitteessä I esitettyjen perusteiden mukaisesti. Jos ohjeellisia maakohtaisia määrärahoja ei voida soveltaa, hankkeet on valittava yksinomaan ansioiden perusteella.

6. Jos komission valintamenettelyn lopuksi laatimassa luettelossa oleviin, jäsenvaltion esittämiin muihin kuin integroituihin hankkeisiin tarvittava yhteisrahoituksen määrä on pienempi kuin asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty ohjeelliset määrärahat, ja edellyttäen että 1 ja 2 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät, komissio käyttää näiden ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen ylijäämän muiden jäsenvaltioiden esittämien sellaisten hankkeiden, lukuun ottamatta MMA:ssa toteutettavia hankkeita, yhteisrahoitukseen, jotka parhaiten edistävät 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamista.

Yhteisrahoitettavien hankkeiden luettelon julkistaessaan komissio ilmoittaa ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) komitealle, miten se on ottanut huomioon 4 ja 5 kohdan mukaisesti vahvistetut määrärahojen jakoperusteet.

7. Komissio kiinnittää erityistä huomiota kansainvälisiin hankkeisiin, jos kansainvälinen yhteistyö on olennaisen tärkeää ympäristönsuojelun ja ilmastotavoitteiden turvaamiseksi, ja pyrkii varmistamaan, että hankkeisiin osoitetuista talousarviomäärärahoista vähintään 15 prosenttia osoitetaan kansainvälisiin hankkeisiin. Komissio voi myöntää rahoitusta kansainvälisille hankkeille myös tapauksissa, joissa asianomaisiin kansainvälisiin hankkeisiin osallistuvan yhden tai useamman jäsenvaltion ohjeelliset maakohtaiset määrärahat on ylitetty.

8. Ensimmäisen monivuotisen työohjelman aikana kukin jäsenvaltio voi saada rahoitusta yhteen valmiuksien kehittämishankkeeseen enintään 1 000 000 euroa edellyttäen, että se täyttää jonkin seuraavista perusteista:

a) asetuksen (EY) N:o 614/2007 6 artiklan mukaisesti vuosiksi 2010, 2011 ja 2012 vahvistettujen jäsenvaltion ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen keskimääräinen käyttöaste on alle 70 prosenttia;

b) jäsenvaltion BKT asukasta kohden vuonna 2012 oli alle prosenttia unionin keskiarvosta; tai

c) jäsenvaltio on liittynyt unionin jäseneksi 1 päivän tammi-kuuta 2013 jälkeen.

Toisen monivuotisen työohjelman aikana kukin jäsenvaltio voi saada rahoitusta yhteen valmiuksien kehittämishankkeeseen enintään 750 000 euroa edellyttäen, että se täyttää jonkin seuraavista perusteista:

a) 5 kohdassa tarkoitettujen, vuosiksi 2014, 2015 ja 2016 vahvistettujen jäsenvaltion ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen keskimääräinen käyttöaste on alle 70 prosenttia; ja

b) jäsenvaltion vuosien 2014, 2015 ja 2016 ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen keskimääräinen käyttöaste on nousut verrattuna vuosien 2010, 2011 ja 2012 määrärahojen keskimääräiseen käyttöasteeseen.

Tukikelpoisuus valmiuksien kehittämishankkeisiin myönnettävää rahoitusta varten edellyttää, että jäsenvaltio sitoutuu pitämään Life-ohjelmaan osoitetut resurssit, muun muassa henkilöstön määrän, vähintään vuoden 2012 tasolla asianomaisen monivuotisen työohjelman keston ajan. Tämä sitoumus on vahvistettava 9 kohdassa tarkoitetussa valmiuksien kehittämissuunnitelmassa.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan tukikelpoisuussäännöksistä poiketen ja koko Life-ohjelman keston ajan jäsenvaltio ei voi saada rahoitusta valmiuksien kehittämishankkeisiin, jos sen BKT asukasta kohden oli vuonna 2012 yli 105 prosenttia unionin keskiarvosta. Kukin jäsenvaltio voi saada rahoitusta yhtä valmiuksien kehittämishanketta varten kunkin monivuotisen työohjelman aikana.

9. Komission on otettava käyttöön nopea myöntämismenettely kaikille valmiuksien kehittämishankkeille. Hakemuksia tällaisia valmiuksien kehittämishankkeita varten voi jättää 23 päivänä joulukuuta 2013 alkaen. Hakemusten on perustuttava jäsenvaltion ja komission yhdessä sopimaan valmiuksien kehittämissuunnitelmaan, jossa esitetään pääpiirteissään Life-ohjelmasta rahoitettavat toimenpiteet, joiden avulla parannetaan jäsenvaltion valmiuksia toimittaa menestyksekkäitä hakemuksia Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmista rahoitettavia hankkeita varten. Tällaisia toimenpiteitä ovat ainakin seuraavat:

- a) uuden henkilöstön palvelukseen ottaminen ja kouluttaminen Life-ohjelman kansallisia tai alueellisia yhteyspisteitä varten;
- b) kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon helpottaminen sekä osana Life-ohjelmaa toteutettujen hankkeiden tulosten levittäminen ja käyttö;
- c) kouluttajien koulutukseen perustuvat toimintatavat;
- d) jäsenvaltioiden viranomaisten väliset vaihto-ohjelmat ja tilapäistä muihin tehtäviin siirtoa koskevat ohjelmat, erityisesti alansa huippuina pidettyjen työntekijöiden vaihto.

Valmiuksien kehittämissuunnitelman kattamiin toimenpiteisiin voi sisältyä asiantuntijapalvelujen hankinta tilapäisten teknisten ja prosessivalmiuksien puutteiden korjaamiseksi, mutta siihen ei voi sisältyä sellaisten asiantuntijoiden palvelujen hankinta, joiden ensisijaisena tehtävänä on laatia ehdotuksia vuotuisten tarjouspyyntöjen toimittamista varten.

Valmiuksien kehittämissuunnitelmassa on myös esitettävä pääpiirteissään arviot tällaisten toimenpiteiden kustannuksista.

20 artikla

Yhteisrahoitusosuudet ja hankkeiden menojen tukikelpoisuus

1. Edellä 18 artiklassa tarkoitettujen hankkeiden yhteisrahoitusosuus on

- a) ensimmäisen monivuotisen työohjelman keston ajan enintään 60 prosenttia kaikkien Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmista rahoitettujen hankkeiden tukikelpoisista, muista kuin c alakohdassa yksilöidyistä kustannuksista;
- b) toisen monivuotisen työohjelman keston ajan enintään 55 prosenttia kaikkien Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmista rahoitettujen hankkeiden tukikelpoisista, muista kuin c alakohdassa yksilöidyistä kustannuksista;
- c) koko Life-ohjelman keston ajan:
 - i) enintään 60 prosenttia 18 artiklan d, e ja g alakohdassa tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista;

- ii) enintään 60 prosenttia Ympäristö-alaohjelman Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueesta rahoitettujen hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista, jollei iii alakohdasta muuta johdu;

- iii) enintään 75 prosenttia Ympäristö-alaohjelman Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueesta rahoitettujen sellaisten hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista, jotka koskevat ensisijaisesti suojeltavia luontotyyppejä tai lajeja direktiivin 92/43/ETY täytäntöönpanemiseksi tai lintulajeja, joita direktiivin 2009/147/EY 16 artiklan nojalla perustettu mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen käsittelevä komitea pitää ensisijaisina rahoituskohteina, kun tämä on tarpeen suojelutavoitteen saavuttamiseksi;

- iv) enintään 100 prosenttia 18 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista.

2. Kustannusten tukikelpoisuutta koskevat ehdot on vahvistettu asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 126 artiklassa. Tällaiset kustannukset sisältävät arvonnäköalaveron ja henkilöstökustannukset.

Komissio laatii Life-ohjelman väli- ja jälkikätesarvioinneissa yleiskatsauksen jäsenvaltiokohtaisista arvonnäköalaveropalautuksista, joita Life-ohjelman tuensaajat ovat pyytäneet loppumaksun suoritusvaiheessa.

3. Unionin rahoitusta voidaan myöntää maanostomenoihin 18 artiklassa tarkoitetuissa hankkeissa, jos

- a) hankinta edistää direktiivin 92/43/ETY 3 artiklan nojalla perustetun Natura 2000 -verkoston eheyden parantamista, säilyttämistä tai palauttamista, esimerkiksi tehostamalla kytkeytyvyyttä luomalla ekologisia käytäviä, levähdyspaikkoja tai muita vihreän infrastruktuurin osatekijöitä;
- b) maan ostaminen on ainoa tai kustannustehokkain tapa saavuttaa haluttu suojelutulos;
- c) ostettu maa varataan pitkällä aikavälillä käyttötarkoituksiin, jotka ovat yhteensopivia 11, 14 tai 15 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden kanssa; ja
- d) asianomainen jäsenvaltio varmistaa joko omistusoikeuden siirrolla tai muulla tavalla, että tällainen maa varataan pitkällä aikavälillä luonnonsuojelutarkoituksiin.

21 artikla

Toiminta-avustukset

1. Toiminta-avustuksilla tuetaan sellaisten voittoa tavoittelemattomien toimijoiden tiettyjä toiminta- ja hallintokustannuksia, jotka ajavat yleistä unionin etua, toimivat pääasiassa ympäristön- tai ilmastonsuojelun alalla ja osallistuvat unionin politiikan ja lainsäädännön valmisteluun, täytäntöönpanoon ja valvontaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toiminta-avustusten unionilta tuleva yhteisrahoitusosuus on enintään 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

22 artikla

Muut toimintatyypit

Life-ohjelmasta voidaan rahoittaa komission toteuttamia toimia, joilla tuetaan unionin ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön käynnistämistä, täytäntöönpanoa ja valtavirtaistamista 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällaisia toimia voivat olla

- a) tiedotus ja viestintä, myös tietoisuuden lisäämiseen tähtäävät kampanjat. Tämän asetuksen nojalla tiedotustoimiin kohdennettujen varojen on katettava myös unionin poliittisia painopisteitä koskeva toimielinten tiedotustoiminta sekä unionin keskeisen ympäristö- ja ilmastolainsäädännön täytäntöönpanoa ja sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskeva tiedotustoiminta;
- b) selvitykset, kartoitukset, mallintaminen ja skenaarioiden laatiminen;
- c) hankkeiden, politiikkojen, ohjelmien ja lainsäädännön valmistelu, toteutus, seuranta, tarkastaminen ja arviointi;
- d) työpajat, konferenssit ja kokoukset;
- e) verkottuminen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamiseen tarkoitettut järjestelmät;
- f) kaikki muut 3 artiklassa tarkoitettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliset toimenpiteet.

23 artikla

Tuensaajat

Life-ohjelmasta voidaan myöntää rahoitusta julkisille ja yksityisille elimille.

Life-ohjelman näkyvyyden varmistamiseksi tuensaajien on julkitettava Life-ohjelma ja toteuttamiensa hankkeiden tulokset ja mainittava tässä yhteydessä aina unionin myöntämän tuen määrä. Liitteessä II kuvattua Life-logoa on käytettävä kaikessa viestinnässä, ja sen on oltava näkyvästi esillä mainostauluilla strategisesti merkittävissä paikoissa. Kaikissa Life-ohjelman yhteydessä hankituissa kestävässä tuotteissa on oltava Life-logo, lukuun ottamatta komission yksilöimiä tapauksia.

2 LUKU

Täytäntöönpanotoimenpiteet

24 artikla

Monivuotiset työohjelmat

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä Life-ohjelmalle monivuotiset työohjelmat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäisen monivuotisen työohjelman kesto on neljä vuotta, ja toisen työohjelman kesto on kolme vuotta.

2. Kussakin monivuotisessa työohjelmassa määritetään 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden mukaisesti seuraavat seikat:

- a) varojen jakaminen kunkin alaohjelman eri painopistealueiden välillä ja eri rahoitustyyppien välillä 9 artiklan 3 kohdan sekä 17 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti. Hankkeiden toiminta-avustuksia ei saa kohdentaa etukäteen painopistealueiden välillä tai sisällä lukuun ottamatta teknisen tuen hankkeita ja valmiuksien kehittämishankkeita;
- b) monivuotisen työohjelman soveltamisaikana rahoitettavien hankkeiden hankkeiheet, joilla pannaan täytäntöön liitteessä III vahvistetut alakohtaiset painopisteet;
- c) kunkin painopistealueen laadulliset ja määrälliset tulokset, indikaattorit ja tavoitteet sekä monivuotisen työohjelman soveltamisaikana toteutettavien hankkeiden tyyppi 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tulosindikaattoreiden ja 10, 11, 12, 14, 15 ja 16 artiklassa kullekin painopistealueelle vahvistettujen erityistavoitteiden mukaisesti;
- d) hankkeiden valintamenettelyn tekniset menetelmät ja avustusten valinta- ja myöntämisperusteet tämän asetuksen 2 ja 19 artiklan sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 asiaa koskevien säännösten mukaisesti;
- e) monivuotisen työohjelman soveltamisaikana esitettävien ehdotuspyyntöjen suuntaa-antavat aikataulut.

3. Komissio julkaisee osana monivuotisia työohjelmia vuotuiset ehdotuspyynnöt 9 artiklan 1 kohdassa ja 13 artiklassa luetelluilla painopistealueilla. Komissio varmistaa, että kussakin ehdotuspyynnössä käyttämättä jäävät varat kohdennetaan uudelleen 18 artiklassa tarkoitetuille eri tyyppisille hankkeille.

4. Komissio tarkastelee monivuotista työohjelmaa uudelleen täytäntöönpanosäädöksellä viimeistään Life-ohjelman väliarvioinnin yhteydessä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Toteuttamistavat

Komissio toteuttaa toimet, joilla pyritään saavuttamaan tämän asetuksen 3 artiklassa vahvistetut yleiset tavoitteet, asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklassa vahvistettujen talousarvion toteuttamistapojen mukaisesti, erityisesti komissio hallinnoi toteuttamista suoraan tai välillisesti taikka yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa.

26 artikla

Hallinnollinen ja tekninen tuki

Life-ohjelman määrärahoilla voidaan myös kattaa tarvittavia menoja, jotka liittyvät Life-ohjelman hallinnon ja sen 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamisen suoraan edellyttämiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus-, viestintä- ja arviointitoimiin.

Komissio järjestää säännöllisesti yhteistyössä Life-ohjelman kansallisten yhteyspisteiden kanssa seminaareja ja työpajoja, julkaisee Life-ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden luetteloita ja toteuttaa muita toimia, joilla helpotetaan kaikkia hankkeita koskevien kokemusten, tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa sekä hankkeiden tulosten toistamista ja siirtoa eri puolilla unionia. Komissio toteuttaa tätä tarkoitusta varten toimia, jotka tähtäävät hankkeiden tulosten levittämiseen Life-ohjelman tuensaajien ja muiden kesken, keskittyen tarvittaessa jäsenvaltioihin, joissa Life-määrärahojen käyttöaste on alhainen, ja helpottaa päätökseen saatetuista ja käynnissä olevista hankkeista tiedottamista ja yhteistyötä uusien hankkeiden tuensaajien, hakijoiden ja saman alan sidosryhmien kanssa.

Komissio järjestää myös erityisiä seminaareja, työpajoja tai tarvittaessa muun tyyppistä toimintaa vähintään kahden vuoden välein, jotta helpotetaan kokemusten, tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa integroitujen hankkeiden suunnittelusta, valmistelusta ja toteutuksesta sekä teknisen tuen hankkeiden kautta annetun tuen tehokkuudesta. Tähän toimintaan osallistuu unionin muita varoja hallinnoivia kansallisia tai alueellisia viranomaisia sekä muita asiaankuuluvia sidosryhmiä.

27 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa säännöllisesti Life-ohjelman ja sen alaohjelmien täytäntöönpanoa ja raportoi siitä; tämä koskee myös ilmastoon liittyvien menojen ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvien menojen määrää. Komissio myös arvioi Life-ohjelman ja muiden täydentävien unionin ohjelmien välisiä sekä erityisesti sen alaohjelmien välisiä synergiaetuja. Komissio laskee

ohjeelliset maakohtaiset määrärahat liitteessä I vahvistettujen perusteiden mukaisesti toisen monivuotisen työohjelman keston ajaksi yksinomaan jäsenvaltioiden saavuttamia tuloksia koskevan vertailuanalyysin laatimista varten.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle seuraavat kertomukset:

a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017 ulkopuolisen ja riippumattoman väliarviointikertomuksen Life-ohjelmasta (ja sen alaohjelmista), myös sen täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä näkökohdista, ilmastoon liittyvien menojen ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvien menojen määrästä, tavoitteiden välisen synergian saavuttamisesta sekä siitä, miten ohjelma täydentää muita asiaankuuluvia unionin ohjelmia, kaikkien toimenpiteiden tavoitteiden saavuttamisesta (tuloksista ja vaikutuksista, jos mahdollista), resurssien käytön tehokkuudesta ja ohjelman unionin tason lisäarvosta, jotta voidaan tehdä päätös toimenpiteiden uusimisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä. Väliarviointikertomukseen sisältyy myös määrällinen ja laadullinen analyysi Life-ohjelman vaikutuksesta direktiivissä 92/43/ETY ja direktiivissä 2009/147/EY lueteltujen luontotyyppien ja lajien suojelun tasoon. Arvioinnissa käsitellään lisäksi yksinkertaistamismahdollisuuksia, ohjelman sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta, sitä, ovatko kaikki tavoitteet edelleen merkityksellisiä, sekä sitä, miten Life-ohjelman toimilla edistetään Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista ja kestävä kehitystä. Siinä otetaan huomioon arviointitulokset, jotka koskevat Life+ -välineen vaikutuksia pitkällä aikavälillä. Väliarviointikertomuksen lisäksi komissio esittää huomioita myös siitä, millä tavalla väliarvioinnin tulokset on otettava huomioon Life-ohjelman täytäntöönpanossa ja erityisesti sitä, missä määrin liitteessä III vahvistettuja alakohtaisia painopisteitä on muutettava.

Väliarviointikertomukseen sisältyy tai siihen liitetään perinpohjainen arvio integroitujen hankkeiden kysynnän, suunnittelun ja täytäntöönpanon laajuudesta ja laadusta. Erityistä huomiota on kiinnitettävä integroitujen hankkeiden toteutukseen tai odotettuun onnistumiseen unionin muiden rahastojen käytössä ottaen etenkin huomioon edut, joita saavutetaan entistä paremmalla johdonmukaisuudella unionin muiden rahoitusvälineiden kanssa, sekä se, missä määrin sidosryhmät ovat osallistuneet ja missä määrin aiemmat Life+ -hankkeet ovat kuuluneet tai niiden odotetaan kuuluvan integroitujen hankkeiden piiriin.

b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 ulkopuolisen ja riippumattoman jälkiarviointikertomuksen Life-ohjelman (ja sen alaohjelmien) täytäntöönpanosta ja tuloksista, myös ilmastoon liittyvien menojen ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvien menojen määrästä, siitä, missä määrin koko Life-ohjelmalla ja sen kullakin alaohjelmalla on saavutettu niille

asetetut tavoitteet, missä määrin on saatu aikaan eri tavoitteiden välisiä synergiavaikutuksia, ja siitä, miten Life-ohjelmalla kokonaisuudessaan on edistetty Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista. Jälkiarviointikertomuksessa on myös tarkasteltava, missä määrin ympäristö- ja ilmastonäkökohdat on saatu sisällytettyä osaksi unionin muita politiikanaloja, ja mahdollisuuksien mukaan Life-ohjelman avulla saatua taloudellista hyötyä sekä asianomaisiin yhteisöihin kohdistunutta vaikutusta ja niiden saamaa lisäarvoa.

3. Komissio julkistaa tämän artiklan mukaisesti tehtyjen arviointien tulokset.

28 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteuttaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuinella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen mukaisesti Life-ohjelman rahoitusta saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽¹⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty tällaista rahoitusta, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

Tämän asetuksen täytäntöönpanosta seurauksena olevissa kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehdyissä yhteistyösopimuksissa, avustussopimuksissa, avustuspäätöksissä ja sopimuksissa on nimenomaisesti annettava komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia sekä paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamista.

3. Unionin rahoitusta saavan tuensaajan on säilytettävä komission saatavilla kaikki hankkeeseen liittyviä menoja koskevat asiakirjat viiden vuoden ajan viimeisen hanketta koskevan maksun suorittamisesta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 23 päivänä joulukuuta 2013 seitsemän vuoden ajaksi 3 artiklan 3 kohdassa sekä 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 3 kohdassa sekä 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 3 artiklan 3 kohdan sekä 9 artiklan 2 ja 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

30 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

31 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 614/2007 1 päivästä tammikuuta 2014.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

32 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Sen estämättä, mitä 31 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, toimenpiteisiin, jotka on käynnistetty asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2014, sovelletaan edelleen mainittua asetusta, ja niiden on täytettävä mainitun asetuksen tekniset vaatimukset. Tämän asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea korvaa asetuksen (EY) N:o 614/2007 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean 23 päivänä joulukuuta 2013 alkaen.

2. Life-ohjelman määrärahoilla voidaan kattaa myös kuluja, joita aiheutuu teknisestä ja hallinnollisesta tuesta, myös pakollisesta seurannasta, viestinnästä ja arvioinnista, jota edellytetään asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla sen voimassaolon päätyttyä, jotta voidaan varmistaa siirtyminen asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden ja Life-ohjelman välillä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

3. Seuranta-, viestintä- ja tarkastustoimenpiteisiin 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeisenä ajanjaksona rahoituspuutteista tarvittavat määrät katsotaan vahvistetuiksi ainoastaan, jos ne ovat 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen sovellettavan rahoituskehysten mukaiset.

4. Käyttötarkoitukseen sidottuja tuloja vastaavat määrärahat, jotka saadaan asetuksen (EY) N:o 614/2007 mukaisesti aiheutomasti maksettujen määrien palauttamisesta, käytetään asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan mukaisesti Life-ohjelman rahoittamiseen.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

LIITE I

Perusteet ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen vahvistamiseksi Ympäristö-alaohjelmassa esitettyjä muita kuin integroituja hankkeita varten

Yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteiden mukaisesti komissio jakaa määrärahat 1 artiklassa tarkoitetulla Life-ohjelma-kaudella kaikkien jäsenvaltioiden kesken muille kuin integroiduille hankkeille seuraavin perustein:

a) Väestö

- i) kunkin jäsenvaltion kokonaisväestö (painotus 50 prosenttia); ja
- ii) kunkin jäsenvaltion väestötiheys siihen määrään saakka, joka vastaa enintään kaksinkertaista unionin keskimääräistä väestötiheyttä (painotus 5 prosenttia).

b) Luonto ja luonnon monimuotoisuus

- i) kunkin jäsenvaltion osalta Natura 2000 -alueiden kokonaispinta-ala ilmaistuna osuutena Natura 2000 -verkoston kokonaispinta-alasta (painotus 25 prosenttia); ja
 - ii) Natura 2000 -kohteiden osuus jäsenvaltion pinta-alasta (painotus 20 prosenttia).
-

*LITE II***Life-ohjelman logo**

LIITE III

9 artiklassa tarkoitettut Ympäristö-alaohjelman alakohtaiset painopisteet**A. Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealue**

- a) Vettä ja meriympäristöä koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön vettä koskevat erityistavoitteet, jotka sisältyvät etenemissuunnitelmaan kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemänteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan, ja erityisesti
- i) integroidut toimintatavat, joilla pannaan täytäntöön direktiivi 2000/60/EY;
 - ii) toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY ⁽¹⁾;
 - iii) toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön direktiivi 2008/56/EY meriympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi;
 - iv) toimenpiteet, joilla varmistetaan vesivarojen turvallinen ja tehokas käyttö, parannetaan määrällistä vesihuoltoa, säilytetään veden laadun korkea taso ja torjutaan vesivarojen väärinkäyttöä ja huonontumista.
- b) Jätettä koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön jätettä koskevat erityistavoitteet, jotka sisältyvät etenemissuunnitelmaan kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemänteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan, ja erityisesti
- i) integroidut toimintatavat jätehuoltosuunnitelmien ja -ohjelmien täytäntöönpanemiseksi;
 - ii) toimenpiteet unionin jätelainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ja kehittämiseksi kiinnittäen erityistä huomiota unionin jätehierarkian ensimmäisiin vaiheisiin (jätteen syntymisen ehkäisy, uudelleenkäyttö ja kierrätys);
 - iii) toimenpiteet, jotka koskevat resurssitehokkuutta ja tuotteiden elinkaarivaikutusta, kulutustottumuksia ja luonnonvarojen kulutuksen vähentämistä taloudessa.
- c) Resurssitehokkuutta koskevat alakohtaiset painopisteet, maaperä ja metsät sekä vihreä talous ja kierrätystalous mukaan luettuina: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma ja jotka eivät kuulu tässä liitteessä tarkoitettuihin muihin alakohtaisiin painopisteisiin, erityisesti
- i) toimenpiteet, joilla edistetään teollista symbioosia ja tietämyksen siirtoa sekä uusien mallien kehittämistä siirtymiseksi kohti kierrätystaloutta ja vihreää taloutta;
 - ii) toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön teemakohtainen maaperästrategia (22 päivänä syyskuuta 2006 annettu komission tiedonanto "Maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia") painottaen erityisesti maaperän sulkemisen rajoittamista ja kompensointia sekä maankäytön tehostamista;
 - iii) toimenpiteet, jotka koskevat metsien seurantarjestelmiä ja metsätietojärjestelmiä sekä metsäpalojen ennaltaehkäisyä.
- d) Ympäristöä ja terveyttä koskevat alakohtaiset painopisteet, kemikaalit ja melu mukaan luettuina: tukitoimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman ympäristöä ja terveyttä koskevat erityistavoitteet, ja erityisesti:
- i) tukitoimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 ⁽²⁾ (REACH-asetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012 ⁽³⁾ (biosidivalmisteasetus) kemikaalien turvallisempaa, kestävämpää tai taloudellisempaa käyttöä varten (nanomateriaalit mukaan luettuina);

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta (EUVL L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 27).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

- ii) tukitoimenpiteet, joilla helpotetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY ⁽¹⁾ (meludirektiivi) täytäntöönpanoa, jotta saavutetaan melutasot, jotka eivät aiheuta ihmisen terveyteen kohdistuvia merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä;
- iii) tukitoimenpiteet suuronnettomuuksien välttämiseksi ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU ⁽²⁾ (Seveso III -direktiivi) täytäntöönpanon helpottamiseksi.
- e) Ilmanlaatua ja päästöjä koskevat alakohtaiset painopisteet, kaupunkiympäristö mukaan luettuna: tukitoimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön ilmanlaatua ja päästöjä koskevat erityistavoitteet, jotka sisältyvät etenemissuunnitelmaan kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemänteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan, ja erityisesti
 - i) integroidut toimintatavat ilmanlaatua koskevan lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi;
 - ii) tukitoimenpiteet, joilla helpotetaan unionin voimassa olevien ilmanlaatu- ja päästönormien noudattamista mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY ⁽³⁾ (kansallisista päästörajoista annettu direktiivi);
 - iii) tukitoimenpiteet, joilla tehostetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ⁽⁴⁾ (teollisuuden päästöjä koskeva direktiivi) täytäntöönpanoa painottaen erityisesti parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden määrittely- ja täytäntöönpanoprosessin parantamista sekä yleisön tiedonsaannin varmistamista ja teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin innovointia edistävän vaikutuksen tehostamista.

B. Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealue

- a) Luontoa koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön direktiivi 92/43/EY ja direktiivi 2009/147/EY, ja erityisesti
 - i) toimenpiteet, jotka tähtäävät unionin laajuisesti tärkeiden luontotyyppien ja lajien suojelun tason parantamiseen, mukaan lukien merialueiden luontotyytit ja lajit sekä lintulajit;
 - ii) toimenpiteet, joilla tuetaan Natura 2000 -verkostoon liittyvien eliömaantieteellisten seminaarien järjestämistä;
 - iii) integroidut toimintatavat hankkeiden toteutusjärjestyksen sisältävien toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa varten.
- b) Luonnon monimuotoisuutta koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön luonnon monimuotoisuutta koskeva unionin strategia vuoteen 2020, ja erityisesti
 - i) toimenpiteet, jotka tähtäävät tavoitteen 2 saavuttamiseen;
 - ii) toimenpiteet, jotka tähtäävät tavoitteiden 3, 4 ja 5 saavuttamiseen.

C. Ympäristöhallinto ja -tieto -painopistealue

- a) tiedotus- ja viestintäkampanjat sekä tietoisuuden lisäämiskampanjat seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman painopisteiden mukaisesti;
- b) toimenpiteet, joilla tuetaan unionin ympäristölainsäädännön tehokasta valvontaprosessia ja sen noudattamisen edistämistä sekä unionin ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia tiedotusjärjestelmiä ja -välineitä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

Komission lausumat

Integroituihin hankkeisiin kohdistettujen tukien enimmäismäärät

Komissio pitää erittäin tärkeänä, että integroituihin hankkeisiin tarkoitettu rahoitus jakautuisi tasaisesti hankkeiden kesken, jotta mahdollisimman monien integroitujen hankkeiden rahoittaminen olisi mahdollista ja jotta näiden hankkeiden jakaantuminen jäsenvaltioiden välillä olisi tasapainossa. Siksi komissio aikoo Life-komitean jäsenten kanssa käytävän toimintasuunnitelman käsittelyn yhteydessä ehdottaa enimmäismäärää, jonka yksittäinen integroitu hanke voi saada. Ehdotusta esitetään sisällytettäväksi hankkeidenvalintamenetelyyn, joka vahvistetaan osana monivuotista työohjelmaa.

Biologisen monimuotoisuuden rahoituksen tila merentakaisissa maissa ja alueilla (MMA)

Komissio pitää hyvin tärkeänä ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelua merentakaisissa maissa ja alueilla (MMA), kuten ilmenee ehdotuksessa merentakaisten alueiden assosiaatiota koskevaksi päätökseksi, jossa sisällytetään nämä osa-alueet EU:n ja MMA:iden välisen yhteistyön piiriin ja määritetään ne toimet, joille EU:n rahoitusta voidaan myöntää näillä osa-alueilla.

BEST-valmistelutoimi on osoittautunut toimivaksi aloitteeksi. MMA:t ovat antaneet aloitteelle hyväksyntänsä, ja sen avulla on saatu aikaan konkreettisia tuloksia biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemipalveluihin liittyen. BEST-valmistelutoimen toteutusajan lähestyessä loppuaan komissio kannattaa sen jatkamista uuden välineen avulla, joka on kehitysyhteistyön rahoitusvälineeseen sisältyvä globaaleja julkishyödykkeitä ja haasteita koskeva ohjelma.

Mahdollisuutta rahoittaa MMA:iden biologisen monimuotoisuuden suojelua täydennetään vuosia 2014–2020 koskevan Life-ohjelman 6 artiklan suomien mahdollisuuksien mukaan.
